

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Quod tam multiplices religiosorum ordines in tribus illis votis, à Christo
contra tres illas maximas peccatorum causas propositis, consentiant. Cap.
XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Canonici
seculares à
primo suo
instituto de-
seruerunt.

August. ut
monasticam
vitam con-
tra obiecta-
tores defendit.

fini vero propagine ista forma adhuc apud eos, qui Regulares Canonici vocitantur, manet, qui etiam tria illa vota vna cum monachis in sua regulæ susceptione, siue professione obseruant. Canonici autem, qui nunc seculares, discriminis causa, dicuntur, quum sine votis in forma, cenobij vixerint vna habitantes, in illum statum ab antiqua illa institutione in alium modum (velut nunc cernere est) se commutauerunt. Regulam quoque sancti Augustini multi ordines, qui postea sunt exorti, sunt amplexi. Et hodie maxima monasticorum ordinum pars, regulam sancti Augustini est amplexata: quæ nimirum primæ illi vitæ Apostolorum primorumque discipulorum Domini inchoationi inimitur. Hæc est defensio, qua sese Augustinus contra Petilianum hæreticum talesque multos (quales adhuc hoc tempore sunt) obiectatores tuetur, qui obloquebantur illi, quod nouam sectam vitam monasticam à se in Africa inlicita commentus esset. Quibus ille respondit, sicut in lib. contra illum hæreticum inuenies, monasticam vitam non esse nouam sectam, sed primam & antiquissimam vitam Apostolorum ex verbis Christi sumptam, & pro omnibus Christianis institutam siue inchoatam, & à primis obseruatam Christianis. Sed cum tolerabilis omnibus non esset, & propterea in plebe ferè occidisset, se illam in Africa pro quibusdam, qui maiori ac speciali sese aut vellent, aut deberent religioni addicere, redintegrauisse.

Quod post diuum Augustinum alij per plures vitam monasticam multis alijs locis exuscitauerint.

Cap. XI.

B. Benedi-
ctus ut ce-
nobiticam
auscit vitam.
D. Bruno
Carthusiani
propositi
auctor.

QUUM verò huiusmodi religiosa monasticamque vita ultra mare, scilicet in Aegypto, Thebaida, Palestina, Syria, Africa, dilatata propagataque fuisset, post sanctum Augustinum editus diuus Benedictus eandem inuectam per totam ferè Europam sparfit. Post hunc egregius doctor Parisiensis, ex sancta Colonia Agrippinensi oriundus D. Bruno prodiens, occasione insigniter eruditi cuiusdam doctoris (qui vitæ bonæ existimatus fuerat, & tamen post obitum, antequam sepultus esset, se ex feretro erigens perenniter condemnatum esse proclamauerat) ordinem Carthusiensem, hoc est, anachoreticam monasticamque vitam simul copulatam, primum in Sabaudia, mox in Calabria inchoare commotus fuit. D. Franciscus monasticam in summa paupertate in Italia capit: Similiter sanctus Dominicus in Hispania.

Quod tam multiplices religiosorum ordines in tribus illis votis à Christo contra tres illas maximas peccatorum causas propositis inuicem consentiant.

Caput XII.

Ordines
monastici
in quibus
consentiant.

ET quamuis religiosorum talium varij ordines adiuuenti, diuersisque temporibus secundum Apostolicæ vitæ formam instituti sint, qui in multis propter medium finem, per quem aliter atque aliter ad vltimam se finem dirigunt, distinguantur, in tribus tamen illis votis, vepotè spontaneæ paupertatis, continentiae, & obedientiae consentiant & concordant.

cordant. Quæ tria vota ob hoc simul ab omnibus suscipiuntur, quod à Christo in Euangelio ad perfectionem tradita consultatq; sint, & contra summam & maximas scelerum ansas pugnent. De quibus Ioannes in sua epistola loquitur. *Omne, inquit, quod est in mundo concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vite.* His se virtutes opponunt, ad quarum studium & exercitationem Religiosi se per ista vota Deo obstringunt. Primum contra concupiscentiam carnis (cuius explendæ causâ quamplurima flagitia perpetrantur) eiusq; affectus & colluuiem, quæ hinc profluit continentia, & quæ ad ipsam confert, vt castigatio carnis, temperantia, &c. assumitur. Quæ continentia à Christo propter nobilem excellentiam ipsius, quæ corrupto homini hic est grauiamini, non quibuslibet imperatur, sed consulitur: & prædicatur illi, qui vitro propter regnum cælorum continentiam apprehendunt. Quando discipuli Christi ad eius quædam verba dixissent. *Si ita est causa hominis cum vxore, non expedit nubere, dixit illis Christus: Non omnes capiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunuchi, qui de matris utero sic nati sunt. Et sunt eunuchi, qui facti sunt ab hominibus. Et sicut eunuchi, qui seipso castrauerunt propter regnum cælorum. Qui potest capere, capiat.* Tercia hæc castratio spiritualis est (alioqui foret cum alijs eadem) nempe continentia, & præsertim si Deo spondeatur, adeo vt deinceps non sit concessa contrahendi matrimonium facultas ob vorum Deo propter cælorum regnum nuncupatum. Hinc apparet, quod continentia ducat, & concordat cum 3o, quod in Esaiâ habetur, vbi dicit Dominus eunuchis: *Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius à filijs & filiabus.* Et horum similia multa. Deinde contra concupiscentiam oculorum, hoc est, auaritiam, ob quam sicut Paulus ad Timotheum dicit, *homines in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia & nocua, que mergunt homines in interitum & perditionem. Radix enim omnium malorum est cupiditas.* Contra hanc, inquam, tanquam pharmacum vltronea paupertas propofita est. Quam Christus nos docuit, cum diuiti adolescenti, quid boni facere deberet, vt vitam æternam haberet, quærenti respondisset, vt mandata seruaret, & dixisset illi adolescens, *omnia hæc custodisti à iuuentute mea.* At illi Iesus: *Si vis perfectus esse, vade vende omnia qua habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo: & veni, sequere me.* Aduerte, quod hic Christus illi, qui semper mandata bene obseruauerat, dicit: *Vnum adhuc deest tibi, non quod necessarium est tibi ad salutem, quia, vt respondi tibi, obseruatio, quantum in te est, mandatorum, ad salutem sufficit. Sed vnum deest tibi, quod amplius est latiusque extenditur, quam mandatorum, quæ cunctis præscripta sunt, exequutio. Si vis perfectus esse, id est, ad perfectionem tibi necessarium est, non ad salutem. Non præcipio omnibus, sed tibi perfecto esse volenti, vende qua habes & da pauperibus, & veni sequere me.* Et item: *Omnis, qui non renunciat omnibus qua possidet, non potest meus esse discipulus.* Non dicit saluus fieri, aut Christianus esse nequit, alioquin quisque suis renunciare bonis deberet, vt qui non faceret, beatus fieri non posset.

Tria vota
cur mona-
chi omnes
faciant.
1 Ioan. 2.

Continentia
cur non o-
mnibus præ-
cepta.
Matt. 19.

Castratio
spiritualis
quæ sit.

Esa. 50.

Auaritia
quid extin-
guat.
1 Tim. 6.

Matt. 10.

Luc. 14.